Oppivelvollisuuden jatkaminen toisen asteen loppuun

Professori Katariina Salmela-Aro, Helsingin Yliopisto, Kasvatustieteenlaitos

”Esityksessä ehdotetaan, että oppivelvollisuus laajennettaisiin koskemaan perusopetuksen jälkeistä toisen asteen koulutusta siihen asti, kun henkilö täyttää 18 vuotta. Perusopetuksen jälkeen oppivelvollisuutta suoritettaisiin lukiokoulutuksessa, ammatillisessa koulutuksessa tai perusopetuksen jälkeisissä erilaisissa nivelvaiheen koulutuksissa. Oppivelvollisella olisi perusopetuksen päättymisen jälkeen hakeutumisvelvollisuus toisen asteen koulutukseen. Opetuksen ja koulutuksen järjestäjille sekä oppivelvollisen asuinkunnalle ehdotetaan uusia oppivelvollisen ohjaus- ja valvontavastuita, joilla vahvistettaisiin alle 18-vuotiaan nuoren saamaa ohjausta ja tukea erityisesti koulutukseen hakeutumisvaiheessa ja mahdollisissa keskeyttämistilanteissa. Esityksessä ehdotetaan säädettäväksi nykyistä laajemmasta maksuttomuudesta toisen asteen koulutuksessa. Perusopetuksen jälkeen suoritettava ammatillinen tutkinto tai lukiokoulutus ja sen päätteeksi suoritettava ylioppilastutkinto olisivat jatkossa täysin maksuttomia sen kalenterivuoden loppuun saakka, jona henkilö täyttää 20 vuotta. Maksuttomia olisivat opetuksessa tarvittavat oppimateriaalit sekä työvälineet, -asut ja –aineet. Lisäksi yli seitsemän kilometrin koulumatkat olisivat maksuttomia.”

Koulutus- ja osaamistaso tulee Suomessa nousta kaikilla koulutusasteilla. Oppimiserojen tulee kaventua, jotta koulutuksellinen tasa-arvo lisääntyy Suomessa. Jokaisen perusasteen päättävän tulee suorittaa vähintään toisen asteen koulutuksen. Koulutus rakentaa yhteiskunnallista tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta. Oppivelvollisuuden pidentäminen ja erityisesti toisen asteen maksuttomuus on tärkeää. Pelkkä peruskoulukoulutus ei tulevaisuudessa riitä. Tulee myös huolehtia, ettei eriarvoisuus lisäänny. Vuoteen 2030 50% nuorista ikäluokista suorittaa korkeakoulutuksen ja kaikkien tulee saada ohjausta opintoihinsa.

Oppivelvollisuuden pidentämisen tulee tasata toisen asteen saavutettavuutta ja vähentää taloudellisia stressitekijöitä ainakin lukiolaisilta. Omassa tutkimuksessamme olemme havainneet, että taloudelliset haasteet ovat yhteydessä lukiolaisten uupumukseen (Salmela-Aro & Hietajärvi, 2020). Täten on hyvin tärkeää, että toinen aste säilyy maksuttomana ja siitä ei tule kuluja oppilaalle. Uusien ohjaus- ja valvontavastuiden suhteen olennaista on saada riittävät resurssit kunnille ja niissä pitäisi lisätä psykososiaalisen tuen ja opinto-ohjauksen määrää ja laatua. Tulisi panostaa erityisesti nivelvaiheeseen ja vahvistaa perusasteen ja toisen asteen yhteistyötä. Tuon seuraavassa esille aihetta koskevia uusia tutkimustuloksiamme.

Eriarvoisuus lisääntyy

Eriarvoisyys lisääntyy Suomessa voimakkaasti. Olemme tutkineet PISA ja TIMSS aineistojen perusteella viimeisen 50 vuoden aikana, missä määrin vanhempien sosio-ekonominen tausta on yhteydessä nuorten koulumenestykseen 15-vuotiaana peruskoulun lopussa (Salmela-Aro & Chmielewski, 2019). Tuloksemme osoittavat voimakkaan U muotoisen käyrän (ks kuva 1 ja taulukko 1). Peruskoulun tulo tasoitti vanhempien sosio-ekonomisen taustan vaikutuksia mutta nyt viimeisen kymmenen vuoden aikana perhetausta vaikuttaa entistä voimakkaammin koulumenestykseen.

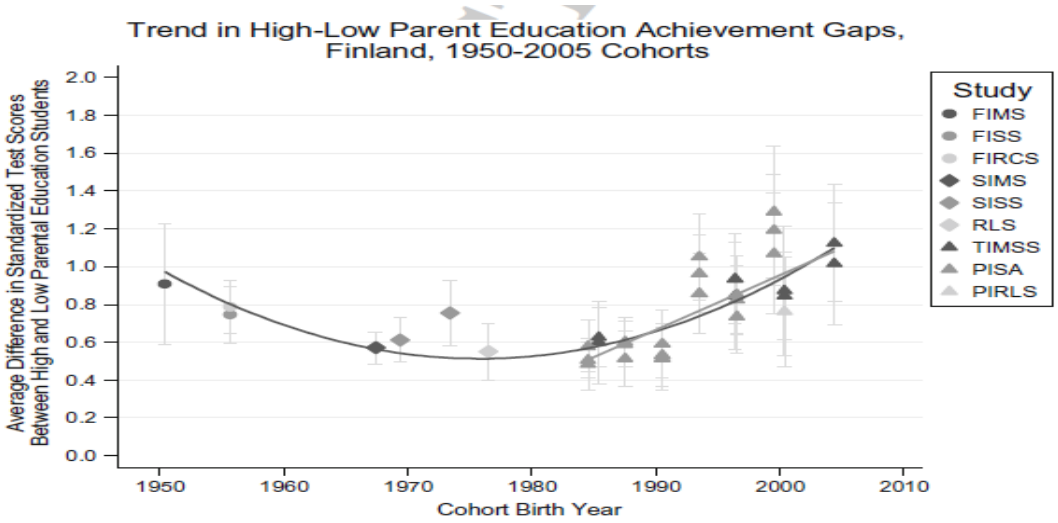

Fig. 9.2 .

Kuva 1. Vanhempien SES merkitys koulumenestykselle PISA

Table 1. Mean PISA maths achievement of 15-year-olds with lower parental education over time

	2003	2006	2009	2012	2015	Average
Netherlands	515	490	476	478	459	484
Finland	512	517	480	466	437	482
Canada	492	485	472	458	459	473
Australia	497	487	460	461	455	472
Germany	440	446	443	481	479	458
Spain	462	456	455	450	455	456
England	-	448	447	450	440	446
Italy	429	433	454	450	454	444
Sweden	461	462	426	429	420	440
USA	424	412	437	441	420	427

Table 2. PISA score gap of mean maths achievement between 15-year-olds with higher and lower parental education over time

	2003	2006	2009	2012	2015	Average
Italy	71	60	53	55	55	59
Spain	58	58	60	69	57	60
Finland	53	50	73	68	89	67
Netherlands	52	59	90	66	79	69
Canada	64	61	74	80	72	70
Australia	59	63	89	79	68	72
Sweden	63	51	88	65	92	72
England	-	79	71	79	76	76
USA	93	97	83	69	74	83
Germany	120	90	115	75	58	92

Taulukot 1. PISA tulokset Suomessa –alhainen SES ja ero alhaisen ja korkean SES

Lukio kuormittaa

Tutkimuksemme osoittavat, että opiskelu lukiossa kuormittaa. Uuden tutkimuksemme mukaan lukiolaisista voitiin tunnistaa kolme ryhmää, innostuneet, uupumusriskissä olevat ja uupuneet (Salmela-Aro & Upadyaya, 2020). Uupuneiden määrä oli noin 20 %. Koulu-uupumusta on mitattu nyt 15 vuoden ajan kouluterveyskyselyn avulla (Salmela-Aro, 2020). Koulu-uupumuksessa on havaittavissa niin peruskoulussa kuin lukiossakin lisääntyvää trendiä erityisesti viime vuosien aikana (ks kuva 2).

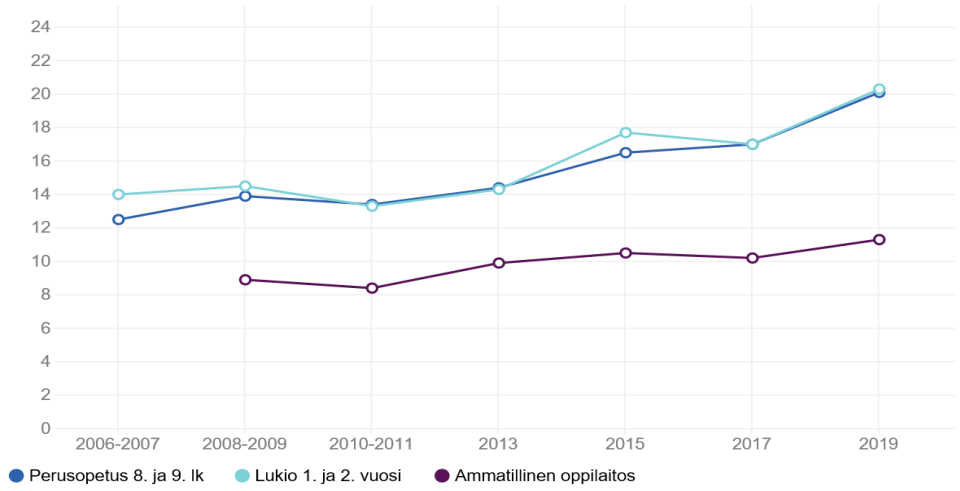

Kuva 2. Koulu-uupumuksen kehittyminen 2006 vuodesta eteenpäin

Uusi meta-analyysi osoittaa, että koulu-uupumus ja koulu-suoriutuminen ovat voimakkaassa yhteydessä niin peruskoulussa, lukiossa kuin yliopistossakin. Uupumuksen tekijöistä erityisesti riittämättömyys on negatiivisesti voimakkaimmin yhteydessä suoriutumiseen (Tyttöjen riittämättömyyden lisääntyminen kuva 3).

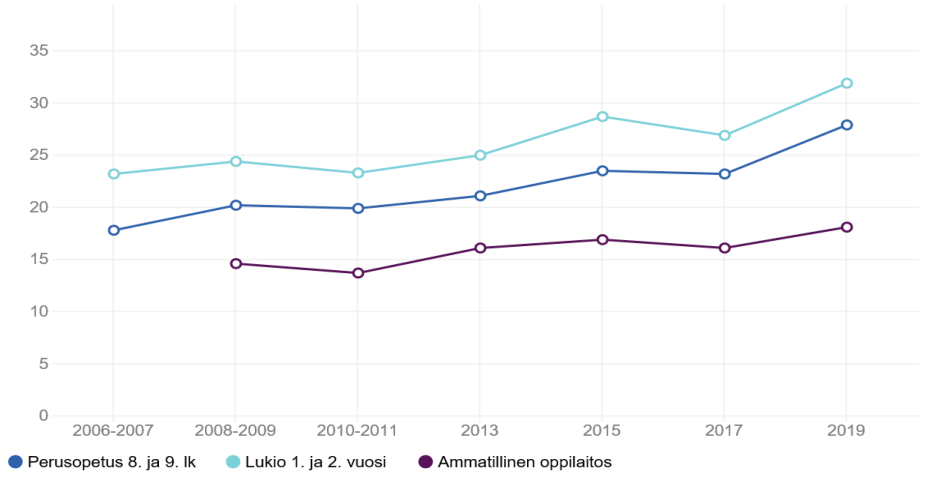

Kuva 3. Tyttöjen riittämättömyyden kehittyminen

Uusi tutkimus käyttäen kouluterveyskyselyn aineistoa osoittaa selkeästi kuinka myös koulu-uupumus on jakaantunut sosio-ekonomisen tausta mukaan (ks kuva 4, SES=sosio-eknominen tausta).

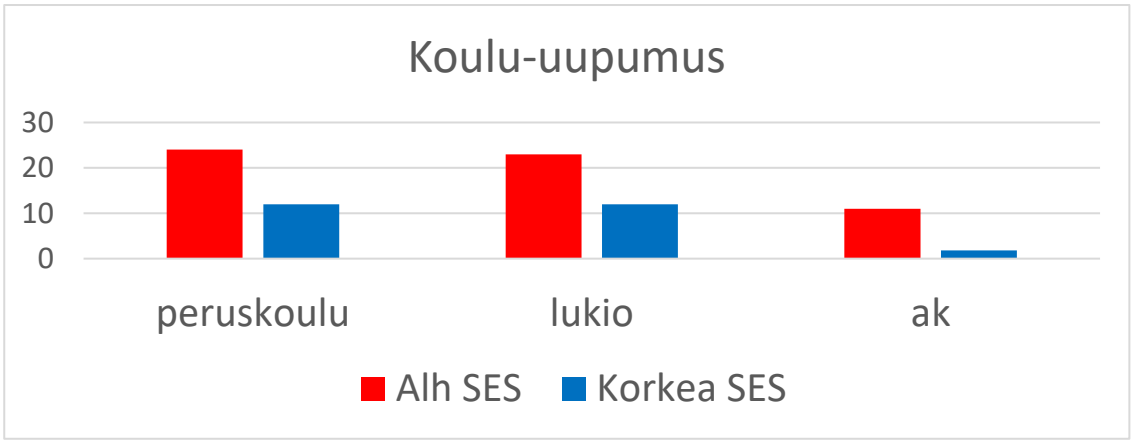

Kuva 4. Koulu-uupumus on sosio-ekonomisen taustan mukaan jakautunut

Nivelvaihe peruskoulusta toiselle asteelle

Siirtymä peruskoulusta toiselle asteelle on yksi keskeisimmistä koulutuksellisista siirtymistä. Uudessa tutkimuksessa osoitimme, kuinka sekä nuorten koulutustavoitteet että heidän sisukkuus vähenevät peruskoulun lopussa erityisesti siirtymässä kahdeksannelta yhdeksännelle luokalle (Tang, Wang, Parada & Salmela-Aro, 2020). Havaitsimme kahdeksannella luokalla neljä ryhmää: korkeat koulutustavoitteet ja korkea sisu (20%), erittäin matalat koulutustavoitteet ja alhainen sisu (10%), keskitasoiset tavoitteet ja sisu (64%) ja alhaiset tavoitteet ja sisu (6%). Yhdeksännellä luokalla sekä erittäin alhaiset että alhaiset koulutustavoitteet ryhmien koko oli lähes kaksinkertaistunut. Tulos on huolestuttava ja osoittaa, kuinka peruskoulun loppu on erittäin haasteellista aikaa ja aika jolloin koulutukselliset polut alkavat vahvasti eriytyä.

Olemme myös havainneet että 7- 9 luokan välissä vastikään Suomeen muuttaneiden maahanmuuttajapoikien kyynisyys lisääntyy voimakkaasti (ks kuva 5, Salmela-Aro ym., 2018). Tulokset osoittavat, että ensin heidän kyyninen suhtautuminen liittyy kouluun ja lisää sitten riskiä negatiiviseen, kyyniseen suhtautumiseen kohti muita yhteiskunnan instituutioita. Koulu on siten erittäin keskeinen paikka syrjäytymisen ehkäisyn kannalta. Siirtymävaihe peruskoulusta toiselle asteelle onkin tärkein koulutuksellinen siirtymä, nivelvaihe johon tulisi nyt voimakkaasti panostaa.

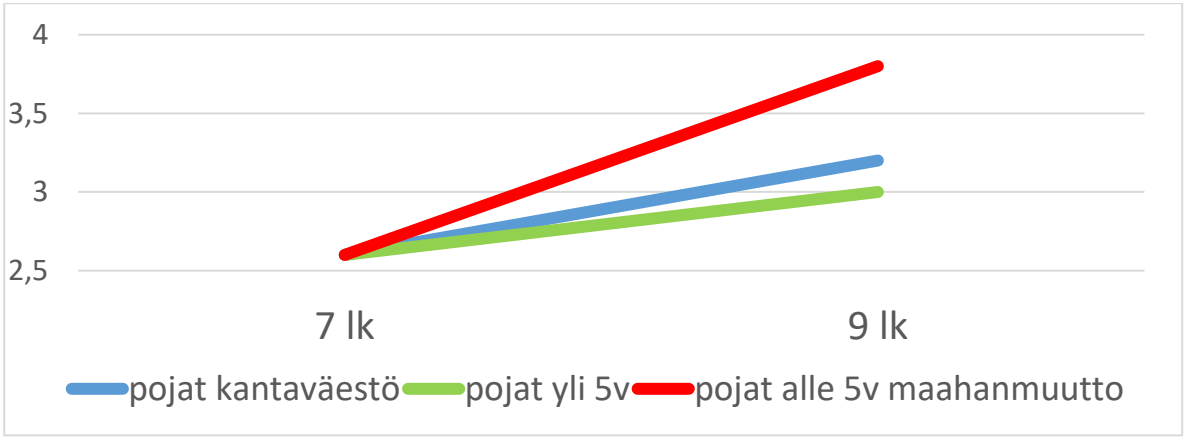

Kuva 5. Kyynisyyden lisääntyminen peruskoulun lopussa

Vaatimus-voimavaramalli

Kouluun liittyvät vaatimukset ja voimavarat vaikuttavat siihen, miten nuoret jaksavat niin peruskoulussa kuin toisella asteella (ks kuva alla, Salmela-Aro & Upadyaya, 2014). Koulu-uupumus ennustaa masennusta (Salmela-Aro, Savolainen & Holopainen, 2009) mutta työelämään siirtymän jälkeen uupumus ja masennus muodostavat toisiaan vahvistavia kehiä (Toth-Kiraly, Morin & Salmela-Aro, 2020). Uupumus edelleen lisää keskeyttämisriskiä 3.8 kertaiseksi (Bask & Salmela-Aro, 2012) ja laskee voimakkaasti nuorten koulutuksellisia tavoitteita. Onko Suomella tähän varaa?

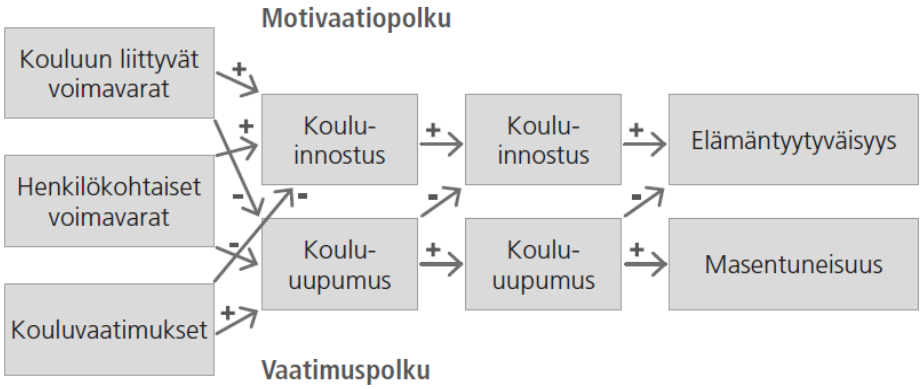

Kuvio 1. Vaatimukset ja voimavarat -malli

Uusi tutkimuksemme osoittaa sosio-emotionaalisten taitojen (henkilökohtaiset voimavarat) merkityksen opiskeluintoa lisäävänä ja uupumusta ehkäisevänä tekijänä (Salmela-Aro & Upadydya, 2020). OECD sosio-emotionaalisen mallin mukaisesti keskeisiä sosio-emotionaalisia taitoja ovat utelias mieli, sisu, resilienssi, ja sosiaaliset taidot. Tärkeää on huomioida, että sosio-emotionaaliset taidot ovat kehittyviä taitoja ei persoonallisuuden piirteitä ja ne nimenomaan kehittyvät nuoruudessa. Toinen aste on näiden taitojen kehittymisen kannalta keskeistä aikaa. Nuorten sisu (grit) on kuitenkin myös jakaantunut sosio-ekonomisen tausta mukaan (kuva 6).

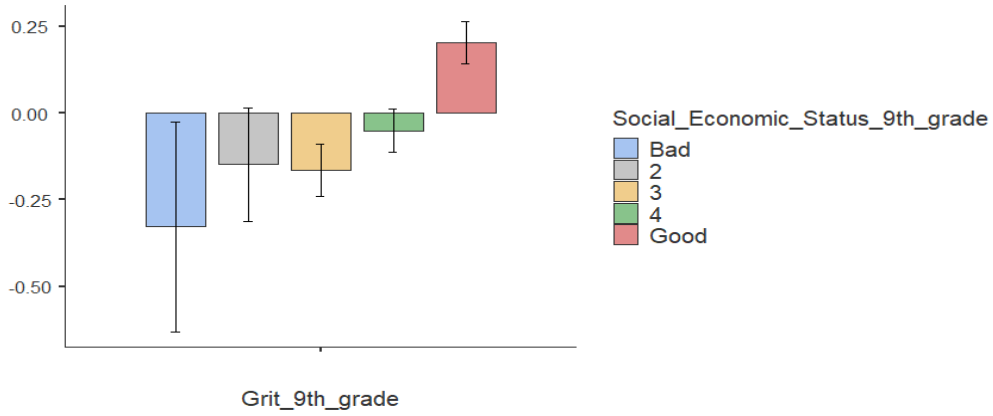

Kuva 6. Suomalainen sisu on jakaantunut sosio-ekonomisen tausta mukaan (Tang ym., 2020)

Pitkittäistutkimus osoittaa, että eri aineisiin liittyvä stressi vaihtelee voimakkaasti (ks kuva 7; Salmela-Aro, 2020 eri aineisiin kohdistuvaa stressi vuosittain kuudennelta luokalta lukioon). Tulos osoittaa selkeästi, miten erityisesti matematiikkaan liittyvä stressaavuus alkaa voimakkaasti nousta

lukion alussa. Tämä stressi lisää riskiä keskeyttää kyseisen aineet opinnot, siirtyä pitkästä matematiikasta lyhyeen, laskea koulutuksellisia ambitioita ja jopa riskiä keskeyttää opinnot. Tämä tulos on tärkeä, kun mietitään miten motivoida opiskelijoita ja vaikuttaa keskeyttämisiin. Lukion alussa tulisikin voimakkaasti keskittyä oppimisen taitoihin ja auttaa opiskelijaa luomaan identiteettiään ja opintopolkuaan. Tutkimuksemme osoittavat, kuinka pystyvyyden lisääntyminen ja samanaikainen vastoinkäymisiin varautuminen toimivat hyvinä keinoina.

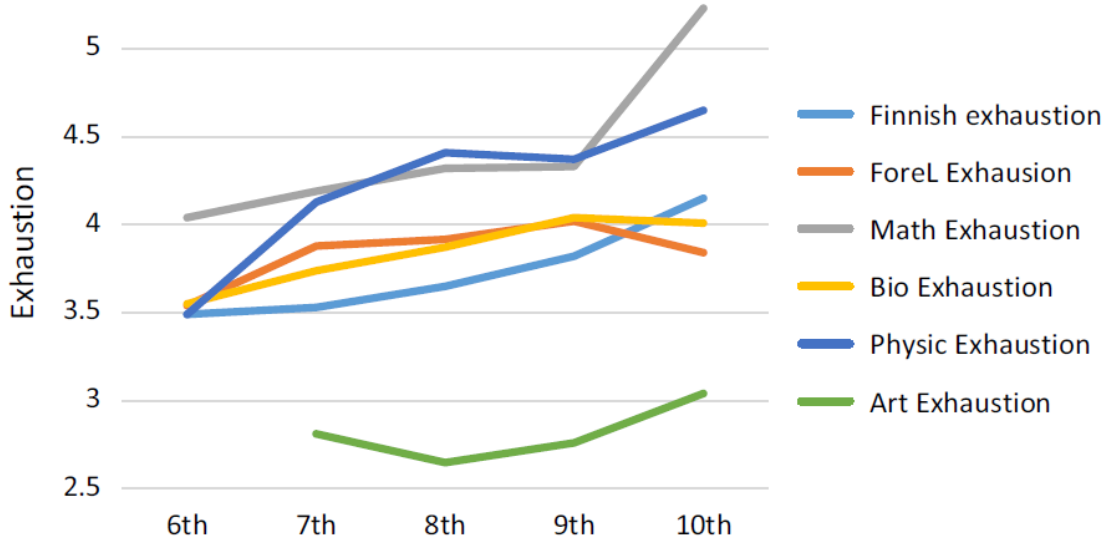

Kuva 7. Ainekohtaisen stressin muutos peruskoulusta lukioon (Salmela-Aro, 2020)

Matematiikan ja kielien opintojen kiinnostus lukiossa on myös edelleen hyvin sukupuolittunutta ja ennustaa sukupuolittuneita koulutus- ja työelämäpolkuja. Lukion aikana tyttöjen kiinnostus kieliin lisääntyy, samalla kuin matematiikkaan laskee ja tämä ennustaa sukupuolittuneita urapolkuja (Guo ym. 2019).

Identiteetin luominen on keskeinen kehitystehtävä toisella asteella. Valitettavasti liian monella lukiolaisella on identiteetti hukassa. Tutkimuksemme mukaan 20% on saavuttanut identiteetin, 20% etsii identiteettiä, 30% on otettu identiteetti, 15 % märehtii identiteettiä ja 15 % on diffuusi identiteetti (Mannerström & Salmela-Aro, 2018, 2020). Vain joka viiden lukiolainen on saavuttanut identiteetin. Identiteetin märehtiminen ennustaa edelleen masennusta.

Yhteenvetoa

Oppivelvollisuuden pidentämisessä olisi äärimmäisen tärkeää huomioida opiskelijoiden lisääntyvä pahoinvointi, murehtiminen ja uupumus, jotka liittyvät myös yleiseen identiteetin epävarmuuteen. On tärkeää, että panostetaan yksilölliseen ohjaukseen. Uusien ohjaus- ja valvontavastuiden suhteen olennaista on saada riittävät resurssit kunnille ja niissä pitäisi lisätä psykososiaalisen tuen ja opinto-ohjauksen määrää ja laatua. Tulisi panostaa erityisesti nivelvaiheeseen ja vahvistaa perusasteen ja toisen asteen yhteistyötä mutta se ei saisi viedä tässä kaikkea huomiota. Identiteetin epävarmuus on myös rakenteellinen ilmiö. Nuorten on vaikea tehdä päätöksiä, sitoutua urasuunnitelmiin ja rakentaa omaa vahvaa identiteettiään, kun vaihtoehtoja on paljon mutta omien valintojen seuraukset ovat vaikeasti hahmotettavissa työelämän ja yhteiskunnan vaatimusten ja arvostusten jatkuvasti muuttuessa. Nuorten pitäisi olla työmarkkinoiden vaatimusten mukaisesti joustavia mutta heidän tulisi samalla paradoksaalisesti sitoutua tietylle urapolulle ja mielellään vielä mahdollisimman aikaisin. Mikäli keskitymme yksilölliseen ohjaukseen, on riski,

että syyllistämme nuoria heidän ulottumattomissa olevista tekijöistä ja itse asiassa voimme lisätä uupumusriskiä. Nuoret tulee nähdä osana kehityksellistä ekosysteemiä (ks Kuvio alla).

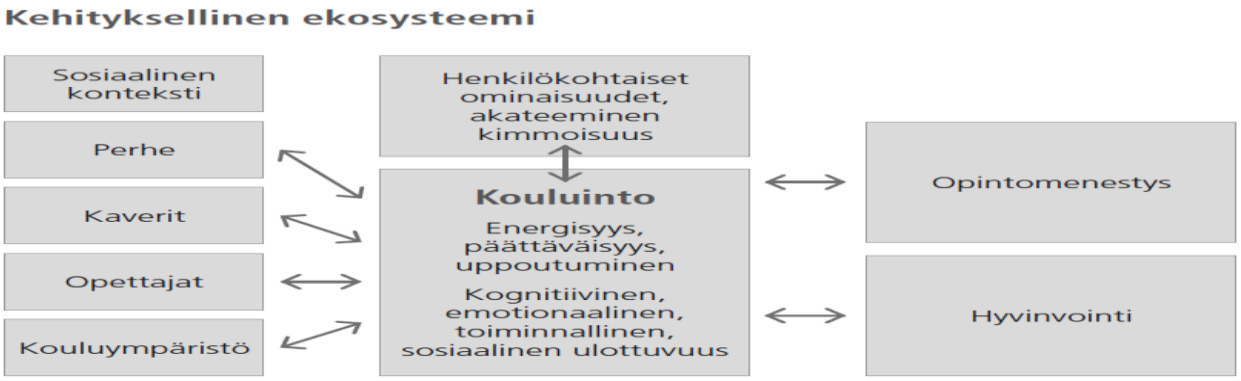

Kuvio 2. Kehityksellinen ekosysteemi

Oppivelvollisuuden pidentämisessä tulisi panostaa oppilaiden ymmärryksen lisäämiseen itsestä, omista vahvuuksista ja osana muuttuvaa yhteiskuntaa. Nuorille tärkeää tuoda esille mihin asioihin he voivat vaikuttaa ja mitkä tekijät ovat heidän ulottumattomissa: taitoja sekä yksilöllisessä päätöksenteossa, sosio-emotionaalisissa taidoissa ja reflektiokyvyn parantamisessa ja toisaalta politiikan ja valtarakenteiden vaikutuksista yksilöiden ajatteluun ja käyttäytymiseen (hyvinvointi/pahoinvointi, epävarmuus). Syrjäytyisen prosessi tulee estää (ks kuvio 3).

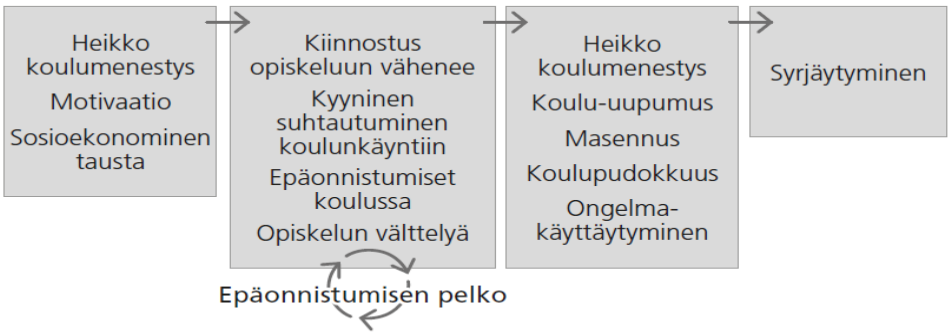

Kuvio 3. Syrjäytymisen prosessi

Politiikkaohjelmat, jotka vähentävät koulutusellista epätasa-arvoa, vähentävät samalla sosiaalista epätasa-arvoa yhteiskunnassa. Suomessa koulutusellinen epätasa-arvo on lisääntynyt voimakkaasti viime vuosien aikana. Kasvuvauthi on yksi nopeampia Euroopassa. Liian aikainen oppilaiden jakaminen erilaisiin koulutuspolkuihin ja erilaisiin tasoryhmiin lisää epätasa-arvoa. Tarvitaan myös systemaattista koulutuksen arviointia ja pitkittäistutkimusta, jotta voidaan ymmärtää koulutuspolitiikan vaiktutuksia. Oppivelvollisuusiän nosto voisi vähentää pudokkuutta opinnoista ja syrjäytymistä ja sitä kautta edistää koulutukselisen tasa-arvon toteutumista Suomessa.

Lähteitä

Bask, M., & Salmela-Aro, K. (2012). Burned out to drop out: Exploring the relationship between school burnout and school dropout. *European Journal of Psychology of Education, 28*(2), 511–528. doi:10.1007/s10212-012-0126-5

Crocetti, E. & Salmela-Aro, K. (2018). The Multifaceted Nature of Identity: Toward Integrative Perspectives on Processes, Pathways, and Contexts. *European Psychologist, 23(4), 273–277.*

Duineveld, J. J., Parker, P. D., Ciarrochi, J., Ryan, R. M., & Salmela-Aro, K. (2017). The Link Between Perceived Maternal and Paternal Autonomy Support and Adolescent Well-Being Across Three Major Educational Transitions. *Developmental Psychology*, *53*(10), 1978-1994. https://doi.org/10.1037/dev0000364

Guo, J., Eccles, J., Sortflex, F.& Salmela-Aro, K. (2018). Gendered pathways towards STEM Careers: The incremential roles of work value profiles above academic task values. *Frontiers in Psychology*. 9, [1111]. doi:/10.3389/fpsyg.2018.01111

Guo, J., Wang, M-T. Ketonen, E. E., Eccles, J. S. & Salmela-Aro, K. (2018). Joint trajectories of task value in multiple subject domains: From both variable- and pattern-centered perspectives. *Contemporary Educational Psychology, 55,* 139-154.

Hietajärvi, L., Lonka, K., Hakkarainen, K., Alho, K., & Salmela-Aro, K. (2020). Are Schools Alienating Digitally Engaged Students? Longitudinal Relations between Digital Engagement and School Engagement. *Frontline Learning Research*, *8*(1), 33- 55. doi:10.14786/flr.v8i1.437

Ketonen, E. E., Dietrich, J., Moeller, J., Salmela-Aro, K., & Lonka, K. (2018). The role of daily autonomous and controlled educational goals in students' academic emotion states: An experience sampling method approach. *Learning and Instruction, 53,* 10-20. doi:10.1016/j.learninstruc.2017.07.003

Kiuru, N., Salmela-Aro, K., Nurmi, J.-E., Zettergren, P., Andersson, H., & Bergman, L. (2012). Best friends in adolescence show similar educational careers in early adulthood. *Journal of Applied Developmental Psychology*, *33*(2), 102–111. doi:10.1016/j.appdev.2011.12.001

Kiuru, N., Aunola, K., Nurmi, J.-E., Leskinen, E., & Salmela-Aro, K. (2008). Peer group influence and selection in adolescents' school burnout: A Longitudinal Study. *Merrill-Palmer Quarterly*, *54*(1), 23–55. doi:10.1353/mpq.2008.000

Lazares, R., Viljaranta, J., Ranta, M. & Salmela-Aro, K. (2017). Adolescents' preparedness and motivation across the transition to post-comprehensive education. *Contemporary Educational Psychology 61, 3, 255–274.*

Mannerstrom, R., Hietajarvi, L., Muotka, J. & Salmela-Aro, K. (2018). Identity profiles and digital engagement among Finnish high school students. *Cyperpsychology Journal of psychological research on cyperspace,* 12(1), [2]. doi:10.5817/CP2018-1-2

Mannerström, R. & Salmela-Aro, K. (2020). Nuorten aikuisten persoonallinen ja sosiaalinen identiteetti sekä psyykkinen hyvinvointi: Nuoruuden valmistautuneisuuden rooli. *Psykologia.*

Mannerström, R. H., Muotka, J. & Salmela-Aro, K. (2019), Associations between identity processes and success in developmental tasks during the transition from emerging to young adulthood. *Journal of Youth Studies, 22(9), 1289–1307.*

Marttinen, E., Dietrich, J. & Salmela-Aro, K. (2016). Dark shadows of rumination: Finnish young adults' identity profiles, personal goals and concerns. *Journal of Adolescence, 47,* 185–196. doi:10.1016/j.adolescence.2015.10.024

Motti-Stefanidi, F. & Salmela-Aro, K (2018). Challenges and Resources for Immigrant Youth Positive Adaptation: What Does Scientific Evidence Show Us? *European Psychologist 23(1), 1–5.*

Parker, P., Thoemmes, F., Duineveld, J. & Salmela-Aro, K. (2015). I Wish I had (not) taken a Gap-Year? The Psychological and attainment outcomes of different post-school pathways. *Developmental Psychology*. 51(3), 323–333. doi:10.1037/a0038667

Parker, P. D., & Salmela-Aro, K. (2011). Developmental processes in school burnout: A comparison of major developmental models. *Learning and Individual Differences, 21*(2), 244–248. doi:10.1016/j.lindif.2011.01.005

Salmela-Aro, K. (2015). Toward a new science of academic engagement. *Research in Human Development, 12*(3–4), 304–311. doi:10.1080/15427609.2015.1068038

Salmela-Aro, K. (2020). The role of motivation and academic wellbeing – the transition from secondary to further education in STEM in Finland. *European Review*, 1-14.

Salmela-Aro, K. & Upadyaya, K. (2017). Co-development of educational aspirations and burnout from adolescence to adulthood in Finland. *Research in Human Development,* 14, 2, 106–121.

Salmela-Aro, K. (2017). Dark and bright sides of thriving - school burnout and engagement in the Finnish context. *European Journal of Developmental Psychology, 14(3), 337–349.* doi:10.1080/17405629.2016.1207517

Salmela-Aro, K. & Chmielewski, K (2019). Socioeconomic inequality and student outcomes in Finnish schools. In J. Jerrim (Eds). Socioeconomic inequality and student outcomes. Spinger.

Salmela-Aro, K. & Read, S. (2017). Study engagement and burnout profile among Finnish higher education students. *Burnout Research, 7, 21-28.*

Salmela-Aro, K., Upadyaya, K., Hakkarainen, K., Lonka, K. & Alho, K. (2017). The Dark Side of Internet Use: Two Longitudinal Studies of Excessive Internet Use, Depressive Symptoms, School Burnout and Engagement Among Finnish Early and Late Adolescents. *Journal of Youth and Adolescence. 46(2), 343–357.* doi:10.1007/s10964-016-0494-2

Salmela-Aro, K., Read, S., Minkinen, J., Kinnunen, J. & Rimpelä, A. (2018). Immigrant status, gender and school burnout in Finnish lower secondary school students: A longitudinal study. *International Journal of Behavioral Development. 42(2), 225–236.*

Salmela-Aro, K., & Upadyaya, K. (2014). School burnout and engagement in the context of demands-resources model. *British Journal of Educational Psychology, 84*(1), 137–151. doi:10.1111/bjep.1201

Salmela-Aro, K., & Tynkkynen, L. (2012). Gendered pathways in school burnout among adolescents. *Journal of Adolescence, 35*(4), 929–939. doi:10.1016/j.adolescence.2012.01.001

Salmela-Aro, K., & Upadyaya, K. (2012). The Schoolwork Engagement Inventory. *European Journal of Psychological Assessment, 28*(1), 60–67. doi:10.1027/1015-5759/a000091

Salmela-Aro, K. & Upadyaya, K. (2020). School engagement and school burnout profiles during high school – the role of socio-emotional skills. *European Journal of Developmental Psychology.*

Salmela-Aro, K., Tynkkynen, L., & Vuori, J. (2011). Parents' work burnout and adolescents' school burnout: Are they shared? *European Journal of Developmental Psychology*, *8*(2), 215–227. doi:10.1080/17405620903578060

Salmela-Aro, K., Kiuru, N., Leskinen, E., & Nurmi, J.-E. (2009). School Burnout Inventory (SBI). *European Journal of Psychological Assessment*, *25*(1), 48–57. doi:10.1027/1015-5759.25.1.48

Salmela-Aro, K., Kiuru, N., & Nurmi, J.-E. (2008). The role of educational track in adolescents' school burnout: A longitudinal study. *British Journal of Educational Psychology*, *78*(4), 663–689. doi:10.1348/000709908X281628

Tang, X, Guo, J., Wang, M-T, Parada, F & Salmela-Aro, K. (in press). Putting the Goal back into Grit: Academic goal commitment, grit, and academic achievement. *Journal of Youth and Adolescence.*

Tang, X., Wang, M-T., Guo, J., & Salmela-Aro, K. (2019). Building Grit: The Longitudinal Pathways between Mindset, Commitment, Grit, and Academic Outcomes. *Journal of Youth and Adolescence*, 48(5), 850–863. doi:10.1007/s10964-019-00998-0

Thomasik, M. J., & Salmela-Aro, K. (2012). Knowing when to let go at the entrance to university: Beneficial effects of compensatory secondary control after failure. *Motivation and Emotion*, *36*(2), 170–179. doi:10.1007/s11031-011-9246-5

Toth-Kiraly, I., Morin, A. & Salmela-Aro, K (painossa). A Longitudinal perspective on the associations between work engagement and workaholism. *Work & Stress.*

Toth-Kiraly, I., Morin, A. & Salmela-Aro, K (painossa). Toth-Kiraly, I., Morin, A. & Salmela-Aro, K (in press). Reciprocal Associations between Burnout and Depression: An Eight-Year Longitudinal Study. *Applied Psychology: An International Review*

Tynkkynen, L., Tolvanen, A., & Salmela-Aro, K. (2012). Trajectories of educational expectations from adolescence to young adulthood in Finland. *Developmental Psychology*, *48*(6), 1674–1685. doi:10.1037/a0027245

Upadyaya, K., & Salmela-Aro, K. (2013). Development of school engagement in association with academic success and well-being in varying social contexts: A review of empirical research. *European Psychologist, 18*(2), 136–147. doi:10.1027/1016-9040/a000143

Wang, M-T, Kiuru, N., Degol, J. L. & Salmela-Aro, K. (2018). Friends, academic achievement and school engagement during adolescence: A social network approach to peer influence and selection. *Learning and Instruction, 58, 148–160.*
Vasalampi, K., Kiuru, N. & Salmela-Aro, K. (2018). The Role of a Supportive Interpersonal Environment and Education-Related Goal Motivation During the Transition Beyond Upper Secondary Education. *Contemporary Educational Psychology*, 55, 110–119.

Wang, M.-T., Chow, A., Hofkens, K. & Salmela-Aro, K. (2015). The Trajectories of Student Emotional Engagement and School Burnout with Academic and Psychological Development: Findings from Finnish Adolescents. *Learning and Instruction*, *35*, 57–65. doi:10.1016/j.learninstruc.2014.11.004